

Den svenske koreograf Örjan Anderssons dobbeltprogram, *Rød*, for Dansk Dansteater emmer af varmblodet passion med tryk på både hjerte og smerte. FOTO: BJARKE ØRSTED

Dans. Dansk Dansteater giver den fuld hammer i to trinfræsende værker af den svenske koreograf Örjan Andersson. Ved pianoet et fjederspændt kattedyr i rød velour.

Rødglødende

AF MAJBRIIT HJELMSBO

Valget af svenske Örjan Andersson som gæstekoreograf for et dobbeltprogram med Dansk Dansteater kunne ikke være bedre. Örjan Anderssons hurtigværende, udtrykksfulde trinsprog ligger godt for kompagniets dygtige, individualistiske dansere. Og hans valg og brug af musik, her Beethoven og Sjostakovitj, passer som fod i hose til kompagniets musikalske linje.

Der lægges ud i den barokhumoristiske ende med Beethovens *32 Variationer*. Værket blev oprindeligt kreeret til Göteborgs Operaballet i 2011, men for Dansk Dansteater er de 32 Variationer blevet udbygget med Beethovens *Rondo i G-dur*, som har givet danserne mulighed for at sætte de-

grafen. På samme måde som musikken udvikler sig som et tema med variationer, udfolder dansen sig omkring en god håndfuld grundbevægelser, der derefter spændes op i en kontrastfuld leg med størrelse, tempo, retningsskift, spejling, spejlvending eller regulært vendes på hovedet.

Det underholdende er imidlertid, at det lille dusin danseres bevægelser lige så stille begynder at afsløre noget om danserne og deres vidt forskellige temperamenter, lige så snart de rejser sig fra deres stolerække, træder ud på gulvet og begynder at videreudvikle på bevægelsesmateriale. Der lige midt i scenens kreative øverum. Gestikken bliver pludselig levende. Og udtrykksfuld. Man ser et skridt, der tages fremad, som senere accelereres til løb; jagt eller flugt. En løfter arm med en hånd vendt opad; en hilsen ud mod verden eller et narcissistisk

eller bare bæres bort. Det er fiffigt og interessant, ja, ligefrem opløftende, dette smuglig ind i dansens laboratorium. Livfuldt og pudseløjerligt.

Og her til kommer, at Beethovens klavermusik spilles live på scenen af stortalentet Tanja Zapolski, der angriber pianoet som et fjederspændt kattedyr, der leger med mindst ti mus på en gang. Og hun nagler hver en note i en glubsk og passioneret leg med tangenterne. Og så er damen selvfølgelig klædt i en vinrød velourkjole. Alt i et; passion, præcision og hjerteblod.

Efter denne musikalske kraftudfoldelse virker den bandede lydside til aftensens andet værk, *Rød*, unægtelig skrabet, og man kunne godt have forundt forestillingen at have fået live akkompagnement af Sjostakovitjs angst og sorgstemte *Strygekvartet nr. 8*.

værk. Stramt struktureret og supermusikalsk med en blanding af et hidsigt jagende ensemble, kontrasteret af desperado-soloer, der rammer lukt ned i musikens rædselskabiner af vild destruktion, bundløs fortvivelse, sorg og savn.

Bagtæppet er et kæmpemæssigt rødt felt, inspireret af den russisk-amerikanske billedkunstner Mark Rothkos maleri *Red on Marron*.

I et mindre rødt felt på gulvet segner en mand med nøgen overkrop omkuld. Smerten vrider sig i hver en muskelfiber på hans ryg. Som i et mareridt vælter et vandfald af blodrødt fluorescerende lys ned over ham. Hans solo ud over gulvet er én lang, vildt forvreden spasme af ødelæggelse og smertelige tab, og dernæst sorgen og længslen efter det evigt tabte, kærligheden, lykken, der forsvandt, og efterlader ham – ligesom alle de

Lige dér, hvor mødet med livets afslutning har sat sit uudslettelige dødsmærke i de efterladtes bevidsthed. Skalpalkold!

Örjan Andersson skabte oprindeligt *Rød* til Netherlands Dance Theatre i 2001, og værket har siden været på repertoiret hos Göteborgs Operaballet og Skånes Dansteater; og nu danses *Rød* så også af Dansk Dansteaters dansere, som foløser dansen rystende. Og sublimt.

Dansk Dansteater. *Rød.* Koreografi: Örjan Andersson. *32 Variationer.* Komponist: Ludwig van Beethoven, *32 Variationer og Rondo G-dur opus 51, no. 2.* Pianist: Tanja Zapolski. *Lysdesign:* Jacob Bjerregaard. *Rød.* Komponist: Dmitri Sjostakovitj, *Chamber Symphony, Spring Quartet No. 8.* *Lysdesign:* Jens Seitzman. *Kostumer:* Nina